

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 100

číslo: 35

30. srpna 2020

Cena: 8 Kč

Tábor Archa 2020 v olomoucké diecézi CČSH

V letošním létě 2. 8. - 8. 8. 2020 jsme opět zorganizovali křesťanský tábor v Sobotíně s názvem „Rytíři víry“. Vycházeli jsme z listu Efezským 6,10-18: „Vezměte na sebe plnou Boží zbroj...“ a učili jsme se, jak nasazovat „přilbu spasení“, „pás pravdy“, „pancíř spravedlnosti“ a „boty ke službě evangeliu pokoje“, dále „štit víry“ a „meč Ducha“. Většinu času jsme však trávili při společných hrách, malovali jsme štíty a vlajky, hráli divadla na biblická témata a vyrazili jsme s dětmi i na výlet na Granátovou skálu a na Ekologickou stezku do Vernířovic. Jako správní rytíři jsme jedno odpoledne také bojovali na královském turnaji a zažili stezku odvahy (na turnaj nás přijel navštívit i náš bratr biskup Tomáš Chytil). Na závěr tábora proběhl jarmark, kde jsme si vyměňovali naše vyrobené dárky a služby (jako např. česání vlasů, hra na bubínek apod.). Tábor jsme zakončili královským plesem v duchu středověkých masek. Každý den nás potěšovala při modlitbách chválicí kapela našich vedoucích a hudebníků z Litovle a ze Šternberka, která dokázala všechny děti i dospělé strhnout ke zpěvu k oslavě našeho Pána.

Děkuji všem vedoucím: Mírce, Alči, Vaškovi a Danilovi, zdravotníkovi Michalovi a kuchařkám Ivaně a Pavlíně. Především však díky Bohu, že byl s námi a chránil nás.

Alena Milová,
hlavní vedoucí tábora

Psali jsme před sto lety

Srbský pravoslavný biskup Dositej z Niše navštívil u příležitosti své cesty do Karl. Varů i naši církve čsl. a jednal s jejími předáky. V neděli 29. srpna slaviti bude v chrámu sv. Mikuláše slavné bohoslužby o půl 10. hod. dopol. Věřící CČS zvou se k hojně účasti na této slavnosti jednoho z prvních představitelů bratrského národa srbského a jeho národní pravoslavné církve. Biskup Dositej jest místopředsedou archijerejského saboru bělehradského, stálého to poradního úřadujícího synodu. Jest muž smýšlení přísně církevního, povoláním mnich, ale moderním myšlenkám velmi přístupný a osvícený.

V 11 hodin na to bude mít anglickou promluvu v tomtéž chrámu americký delegát k CČS pan Robert Keating Smith. F.

Český zápas č. 32, 27. 8. 1920, s. 1

Několik poznámek k volbě patriarchy

Se zájmem sleduji vyjádření sester a bratří své církve v anketě k volbě patriarchy.

Vzpomínám při tom na svého manžela Josefa Špaka, který byl 27. 8. 1994 na sněmu zvolen VI. patriarchou CČSH. Tehdy neexistovaly žádné ankety, žádné předvolební mítingy, žádný průzkum... Jen menší část sněmovníků věděla, že to byl dobrý farář a že byl dlouhá léta mimo službu z důvodů nespolehlivosti pro tehdejší režim. Můj muž byl tou volbou velmi překvapen, ale přijal ten úkol s pokorou. Snad smím říci, že přes všechny své slabosti a chyby byl Josef Špak dobrým patriarchou, dodnes vzpomínáním a váženým.

Píšu svou vzpomínku na svého manžela i proto, abych tu připomněla slova jeho kolegy a bratra ve službě církvi Milana Salajky: „*Co všechno se od postavy patriarchy očekává? Dalo by se říci, že často vše, čeho se málo dostává nám samým. Jední by jej chtěli mít reprezentantem, druhí velkým teologem; další by v něm chtěli mít zástupného svědka, modlitebníka a nad všechny vynikajícího pracovníka...*“

Bratr dr. Martin Jindra výstižně napsal ve své odpovědi na otázku představy patriarchy něco podobného – sestavil by osobnost patriarchy z vlastností a charakteristiky služby několika duchovních, sester i bratří, o jejichž obětavosti, horlivosti, potřebné vzdělanosti a věrohodnosti je přesvědčen. Ale to je ten kámen úrazu.

Každý člověk, každý duchovní, je „nějaký“. Má své přednosti a slabosti, dary a dluhy, každý má nějaká charismata. Zkrátka je to „jenom člověk“. Chcete-li, omilostněný hříšník. Mysleme na to, když zvažujeme své představy o osobě patriarchy. A mysleme i na to, zda se dost upřímně modlíme ve svých sborech a v osobním životě za své duchovní, za své biskupy, za svého patriarchu. „*Bylo by dobré uvědomit si, že nejde pouze o to, co od svých biskupů očekáváme, ale i o to, zda se k nim přimkneme, budeme je s porozuměním provázet a podírat, a zda se je naučíme vnímat jako služebné pověřence Kristovy.*“ (M. S.)

Ještě pár slov k pojmu „charisma“. Ve Wikipedii čteme: „Charisma (řec. obdarování, projev přízně) je zvláštní dar nebo rys osobní přitažlivosti a kouzla. Původně náboženský pojem se používá i ve společenských vědách, v managementu a podobně. Pojem charisma vznikl v židovsko-křesťanské tradici, vyskytuje se zejména u svatého Pavla. Označuje nápadné a mimořádné schopnosti, které věřící dostávají od Boha ku prospěchu církevní obce. Apoštol Pavel takové schopnosti oceňuje, zároveň ale varuje před jejich přeceněním...“

Každý pokřtěný křesťan žijící ve víře v Pána Ježíše a ve společenství své církve má nějaká charismata, dary Ducha svatého. Ty nám Pán světuje pro službu církvi i světu –
Dokončení na str. 3

Pozdravy z festivalu Prague Pride

Milí čtenáři, posílám trošku netradiční letní pozdrav z letošního ročníku Prague Pride, který se odehrával za zprísňených hygienických podmínek a bez průvodu.

Již loni jsme s kolegy z fakulty Davidem Patrasem a Vladimírem Václavem Karbusickým připravovali duchovní program Prague Pride na Střeleckém ostrově pod záštitou ekumenického hnutí Logos a zapůjčili si k tomu Bible z husitského kostela. Byla to služba pro menšinu v menšině, věřící LGBT+ lidí a jejich přátele.

Setkali jsme se s pozitivními reakcemi, proto se letos do programu Prague Pride opět zapojili studenti Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy. Studentka husitské teologie, vyznáním adventistka, Natálie Gabrišová se zamýšlela nad propojením lásky a bolesti v knize Rút. Já v diskuzi opět rozvinula své oblíbené téma Exodu a transformace identity. Duchovní Martina Viktorie Kopecká se ujala kázání na závěrečné bohoslužbě v kostele Martina ve Zdi.

Většina akcí byla streamována na Youtube a středem dění se stal Střelecký ostrov, kde bylo možné, jako každý rok, nalézt křesťanský stánek ekumenického hnutí Logos.

Jak na přednášce o queer teologii poznamenal Adam Borzič, podobné festivaly se vždy nesou v duchu záviděníhodné tělesné radosti (tanec, hudba, přátelská atmosféra) a důkuldání za dar života, které křesťanům občas chybí. Letos mě však zasáhla i nota, kterou obvykle tolik neslyším. Smyslem festivalů za práva LGBT menšin není jen sdílení radosti, ale i boj za rovná práva a souměřitelnost s pronásledovanými.

Do nebes volající situace panuje v Čečensku a okolních autonomních oblastech Ruské federace, kde jsou gayové a lesby lynčováni vlastními rodinami a mučeni v koncentračních táborech. Problematice se
Pokračování na str. 3

Husova osobnost'

Tohto roku v júli sme si pripomenuli 605. výročie úmrtia Majstra Jána Husa. Ekumenická spomienková bohoslužba sa konala v kostole Reformovanej kresťanskej /kalvínskej/ cirkvi v Starom meste Košíc. Bohoslužba pozostávala z dvoch častí: prvá časť bola hudobno-literárnym pásmom, čítali sa úryvky z Husových listov, ktoré písal svojim priateľom z väzenia v Kostnici, medzi čítaním jednotlivých úryvkov sa spievali husitské piesne. Druhá časť bola služba slova, slávnostným kazateľom bol farár reformovanej cirkvi Mgr. Jaroslav Széles. Majster Ján Hus sa radí medzi reformátorov, ktorí sa snažili očistiť verejný život od dobových deformácií a snažili sa myšlienky viery odovzdať svojmu národu vo vlastnom jazyku, nielen v latinčine. Jeho osobná dráma v kostnickom väzení podľa jeho listov sa odvíjala od jeho presvedčenia, že z Kostnice neodíde živý. Podľa svojho priznania sa ani nechcel s týmto trápiť, radšej spomí-

nal na dobré, čo ho v živote stretlo, a ďakoval za to Bohu. Už týmto sa stáva pre nás príkladom, veď sme ako ľudia schopní myslieť len na tie menej príjemné veci. Svedčilo to o jeho dobrej povahe. Ján Husa na kazateľni zbožne počúvali prostí a jednoduchí ľudia - študenti, remeselníci, ženy s deťmi. Všetci napäto očakávali, čo im povie a on ich nesklamal, vždy našiel vhodné slová potešenia v ich ťažkom živote. O kázaniach Jána Husa v Betlémskej kaplnke sa za krátky čas dozvedela celá Praha. Bol šťastný, nie však pre svoju slávu, ale preto, že konečne objavil pravdu, ktorá sa stala zmyslom jeho života. Čítil veľkú zodpovednosť za to, že ovplyvňuje tak veľké množstvo ľudí. Musel byť pre nich dobrým príkladom. Nechcel prirodzene zradiť ich dôveru. Z betlémskej kazateľne videl i mnoho detí. Umienil si, že pri Betlémskej kaplnke založí školu, kde sa deti budú učiť čítať a písať. Vyhlasil zbierku a škola mohla zahá-

jiť činnosť: mala viesť deti k láske k Bohu, k pravde, k českému jazyku a písmu. Prial si, aby aj tí najjednoduchší ľudia mali možnosť čo najlepšie poznať Bibliu, prameň skutočnej pravdy, veril totiž, že kto ju pozná, naučí sa ju milovať. A kto miluje Bibliu, miluje Boha, a kto skutočne miluje Boha, nemôže viesť porušený život.

Majster Ján Hus písal aj české duchovné piesne, aby všetci vedeli, o čom to spievajú a tým vrúcnejšie sa týmito spievanými modlitbami obracali k Bohu. Tak napríklad zložil známu pieseň „Jezu Kriste, štědrý kněže“ alebo „Navštiv nás, Kriste žádúci“. Svoje základné myšlienky napísal po latincky, pretože chcel vysvetliť svoje názory kritikom a učencom z univerzity a cirkvi. Samozrejme nepísal iba po latincky, pretože pamätal na potrebu písať jednoducho a zrozumiteľne pre svojich poslucháčov a nasledovníkov z vidieka: taktó napísal svoje knihy Výklad Víry, Desatero a Otčenáš. Snažil sa v nich zhrnúť zásady mravného života. Podľa Husovho chápania nebude svet nikdy lepší, pokiaľ ľudia nebudú žiť mravne podľa Božích príkazov.

Pravdu nemožno zavrieť na univerzite, pravda je pre každého. Väčšinu jeho myšlienok zdeformovali a nedovolili mu, aby ich vysvetľoval a zahájil napríklad verejnú diskusiu o nej, ako je to dobrým zvykom v modernej demokracii. Nemohol sa obhajovať a časom si získal mnoho nepriateľov. Predvolal si ho aj arcibiskup. Hlavným dôkazom jeho obžaloby sa stal jeho spis "O cirkvi". Upozorňoval, ako ľudia žijú a zbytočne sami sebe život strpčujú: niekto hromadí majetok, ale vo svojej

lakomosti a nenasýtnosti je presvedčený, že má stále málo. Aj my zbierame behom života skúsenosti dobré i zlé. Máme sa držať dobra. Boh je tak dobrotivý, že nám skrze svoju moc, múdrosť Božieho slova a láskavosť Ducha svätého umožňuje poznať dobro. Snažme sa rozpoznať, na čom skutočne záleží, aby sme boli čistí a bezúhonní.

Pražania vyzvali Jána Husa, aby ich viedol do boja. Chceli ho nasledovať, kamkoľvek ich povedie. Vrchnosť si predsa nemôže robiť to, čo sa jej zapáči, v rozpore s Božimi príkazami. Ľud chcel bojovať za pravdu Božiu a chcel, aby ho viedol Majster Ján Hus. Presvedčovali ho, ale on odmietal, pretože vedel, že násilie plodí ďalšie násilie a privedie ho na seba len skazu a záhubu.

V Kostnici vo väzení dostal milú správu, že v Prahe niektorí farári začali veriacim podávať večeru Pánovu podobojím, nielen chlieb, ale aj víno z kalicha. Chápal túžby prostých ľudí po spravodlivosti a rovnosti, veď pred Bohom sme si všetci rovní. Bohu nezáležalo na tom, kto aký má majetok alebo postavenie, ale ako sa dokáže zdieľať s ostatnými. Pre neho je dôležité naše srdce. Podľa Husa bolo biblickou pravdou, že prijímanie podobojím je pre kresťanov pekným vyjadrením tejto rovnosti pred Bohom.

Modlil sa za všetkých priateľov, verných Čechov, aby zostali verní Bohu a boli tak požehnaní dlhým životom. Zdôrazňoval, aby sa držali Božej pravdy, ktorú kázal a písal. Husovu veľkosť dokazuje i myšlienka, ktorú si mocnári tej doby nedokázali pripustiť: vyslovil o sebe tézu, že ak by bol povedal niečo, čo by bolo v rozpore s Božou pravdou, ospravedlňu-

je sa a prosí, aby sa toho v takom prípade nedržali. V rozlúčkovom dopise z Kostnice myslí obzvlášť na svojich verných priateľov, na pánov Václava z Dubé a Jána z Chlumu, ktorí sa snažili o jeho vyslobodenie. Treba sa modliť i za kráľa a jeho manželku. Dúfal, že v Betlémskej kaplnke bude ďalej zaznievať Božie slovo. Nemienil sa vzdať Božej pravdy a vyzýval ich, aby sa ani oni nevzdávali. Svoj rozlúčkový dopis končí slávnou vetou: „Prosím, abyste se navzájem milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli.“

Majster Ján Hus bol mučeníkom a obeťou vyššej dobovej politiky mocnárov. Zasiadol do sieho hniezda, do hadieho pelechu. Svoj život zasvätil hľadaniu pravdy a o tom, že ju našiel, svedčí aj to, že bol ochotný za ňu položiť svoj život a nevzdať sa viery. V súčasnej dobe, v 21. storočí, by mal väčší úspech, pretože každý občan má slobodu vyjadrovania svojho názoru a môže vo verejných veciach prejaviť kritický postoj.

Dnešná mládež potrebuje pozitívne vzory a takým Hus nesporné je. Vyslovujem nádej, že pri tejto spomienke sme dokázali postúpiť o kúsok ďalej v chápaní pravdy, snáď sme viac pochopili význam Ježišových slov „Cesta-pravda-život“: je to stály názov tejto spomienkovej bohoslužby, ktorú poriadame každým rokom. Nech sa pravda stáva našou životnou cestou a neprepadáme Pilátovej otázke, keď Ježiš stál pred ním: A čo je pravda?

Pravda stála pred ním v osobe Ježiša. Nech stojí taktó aj pred nami a my si uvedomujeme živú aktuálnosť Husovej etiky i v našej dobe.

Robert Kováts, vikár, Košice

Kvíz

Milí priatelia, čo, kdybychom se, než bude tento náš jubilejný rok u konce, ještě trochu ohlédli za časem, který jsme v naší milé církvi prožili? Třeba tak, že se pokusíme odpovědět na několik otázek „kvízu“ vztahujících se k životu v našem společenství a k jeho dějinám. O tom, jak to dnes vidíte, co vám utkvělo v paměti, nám prosím napište do redakce na email cesky.zapas@ccsh.cz. Děkujeme vám za spolupráci a těšíme se na vaše odpovědi.

1) Koho považujete za nejznámějšího umělce Církve československé husitské?

1a) Jaké znáte výtvarné umělce, hudebníky, básníky a spisovatele této církve a kde jste potkali jejich dílo? V případě herců - kdo z těch známých (ať zemřelých, ať živých) - kde působil a jak se vám jevil?

2) Kdo z CČSH ovlivnil váš život a čím?

3) Jak jste se s církví potkali, co pro vás znamená, čeho si ceníte?

4) Jaký význam ve vašem městě-obci má náboženská obec? Ví se o ní? O kom z náboženské obce se ví nejméně?

5) Co od své církve očekáváte? A co očekáváte od sebe (co od vás může očekávat Kristus)?

Z kazatelského plánu

13. neděle po svatém Duchu

Smluj se nade mnou, Panovníku, po celé dny k tobě volám, neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšší milosrdný. (Žalm 86,3.5)

První čtení z Písma: Izajáš 56,1.6-7

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV):

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezahášeli, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali se bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, dárcе všeho dobrého, vlož do našich srdcí lásku k tvému jménu a vlij do nás pravou víru, abychom vydávali ovoce dobrých skutků! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Jeremjáš 20, 7-9

Evangelium: Matouš 16,21-27

Verše k obětování: Žalm 40,14a.15a.18b

Verš k požehnání: Žalm 31,20

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, svým slovem a svátostmi obnovuj a očisťuj naše srdce, ať spoléháme na tvou pomoc nyní i v budoucnu. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 3, 7, 20, 47, 55, 62, 95, 100, 163, 180, 186

Nad Písmem

Výzva k následování

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět?

Evangelium nám dnes představilo zákon záchranu života. Jazykem paradoxů, třeba za cenu smrti. Stejnou pravdu vyjádřil kdysi Stanislaw J. Lec formou aforismu: „První podmínkou nesmrtnosti je smrt.“ Hovoříme o následování Krista.

Ježiš, Pán Ježiš, povolával své učedníky osobně. Každému zvlášť řekl: „Pojď za mnou.“ A byli takoví, kteří bez váhání šli za ním a učili se ho nasledovat v každodenním praktickém životě. Takové lidi Ježiš hledá mezi námi. Možná bychom tu skutočnosť, že jsme tak ateistický národ, mohli vnímať ako drobný bonus. Kresťanství je dnes v Evropě otřesené a slabé, znakem toho je velká spousta nominálních věřících. To jsou lidé, kteří se ke křesťanství hlásí, ale přitom podléhají materialismu a zesvětštění. Víc než celá naše CČSH se svou jakoby „málo zbožnou“ pověstí. Kdyby se nám měl počet křesťanů zvýšit jen

o ně, tak to je můžeme mezi sebou klidně postrádat.

Ale ať je to jakkoli, křesťanství znamená následování Krista a problém je v tom, že za ním chce jít tak málo lidí. Důvodů je mnoho. Chtěl bych tu zmínit jeden z nich. Hodně lidí si říká, že jít po cestě, kterou nám ukazuje Ježiš, je příliš obtížné, vyžaduje to odříkání, je to pro člověka riziko. Zajímavé je, že slovo „riziko“ se v Písmu nevyskytuje ani jednou, tady jsou už ve hře démoni našich časů. Vemlouvají nám: ty si hlídej hlavně svůj prospěch a blahobyt, hodnotou vyspělé společnosti je přece pohodlí, všeho si užij teď hned, každý ať se postará sám o sebe. Na Karlově univerzitě to trefně jednou vyjádřil Emil Sax: „Ekonomický zájem – stejně u Robinsona Crusoa jako u impéria s miliony obyvatel – je řízen stejným zákonem, zákonem subjektivní hodnoty.“ Tak si říkám: ekonomický zájem, subjektivní hodnota – a není to ten mládenec, který odešel smuten, neboť byl velmi bohat?

Když se podíváme do slovníku, tak riziko, to je možnost či pravděpo-

dobnost, že se mi něco nepovede, anebo počínání, jehož výsledek je neznámý, nejistý a problematický. Kdo myslí, že následovat Krista znamená riziko a nebezpečí prohry i odpírání si mnoha, kolikrát nezdravých, nedobrých tužeb, toho můžeme ujistit, že žít v tomto světě sám pro sebe, bez Dobré zprávy Pána Krista, to je teprve riziko a nebezpečí! Někomu zničí život alkohol, někomu drogy, jiný se udře k smrti, zničí ho sexuální nezávanosť, anebo o něm řeknou – miloval peníze, ale neměl rád lidi... a tak by šlo určitě pokračovat.

Každý z nás něčemu zasvětil svůj život, možná své životní cíle naplní, možná svůj život zmarní. Jaká asi bude hodnota mého – a tvého života? Čím si mohu být jistý – svou rodinou, přáteli nebo penězi, slávou nebo krásou? Všecko to mohou být pomíjějící subjektivní hodnoty... Křesťanova cesta v Ježišových stopách je cesta nesení kříže. Ale je to také cesta, na které Ježiš mě obdarovává svým pokojem, která celou mou částečnost a dočasnost naplní smyslem. Amen. **Rudolf Göbel**

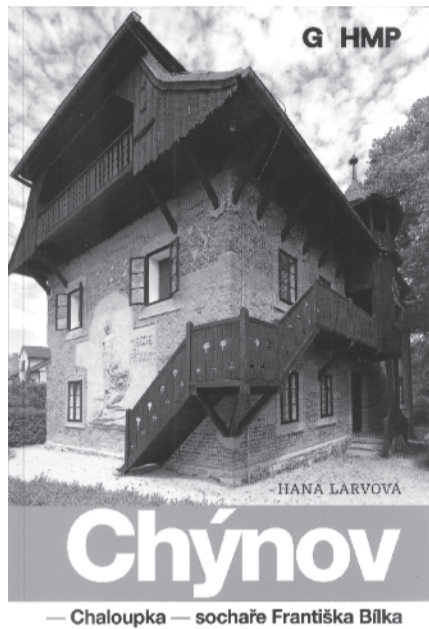
Pane Ježíši Kriste, buď s námi svým svatým Duchem.

Nový bedekr o Bílkově domě

LARVOVÁ, Hana: Chýnov. Chaloupka sochaře Františka Bílka. GHMP, Praha 2020, 120 s.

Po jedenácti letech (LARVOVÁ, Hana: František Bílek. Dům v Chýnově. GHMP, Praha 2009) vydala Galerie hl. města Prahy nový bedekr o Bílkově domě („chaloupce“) v Chýnově. Autorkou obou průvodců je Hana Larvová, vedoucí oddělení sbírek a kurátorka sbírky kresby a grafiky GHMP, která je současně i kurátorkou expozice Bílkovy vily v Praze a Bílkovy chaloupky v Chýnově.

Průvodce chýnovským domem s ateliérem sochaře Františka Bílka (1872-1941) čtenáře seznámí s unikátním výtvarně-ideovým konceptem této jedinečné památky jihočeské venkovské architektury z roku 1898, kterou tvůrce koncipoval na ideu „Jsme přikryti“. Už fasáda domu upoutá poutníky rozměrnými štukovými figurálními reliéfy se symbolickými tématy Boží ochrany a duchovního růstu člověka. Po vstupu do „chaloupky“ vás bedekr provede interiérem, seznámí vás s ranými uměleckými díly, která tu Bílek vytvořil a jejichž velká část je součástí stálé chýnovské expozice. Reprezentativní výběr děl doplňují ukázky originálních nábytkových souborů, které Bílek navrhl pro svou dceru Bertu a syna Františka Jaromíra. Mezi výjimečné exponáty osobně řadím rozměrnou malbu „Večeře Páně“ (200 x 300 cm), kterou Bílek přes diagnostikovaný daltonismus (oční vada limitující rozlišení barev) namaloval ve výrazných barvách temperou na plátno v roce 1937 a vyřezal k ní dubový rám. K obrazu si Bílek

poznámenal: „Obraz v temperových barvách, který svou velikostí a svatostí působil jak na okolí, tak na tvůrce.“ Ve druhém podlaží v tzv. Zeyerově pokoji nikoho nenechají chladným repasovaná původní kachlová kamna s keramickým figurálním obkladem. I jejich příběh vám průvodce dopoví.

V jedné z kapitol bedekr představí i okruh Bílkových přátel a prvních návštěvníků domu. Nechybí ani zastavení na chýnovském hřbitově u četných Bílkových náhrobků. Nedílnou součástí bedekru je Bílkův životopis. Zde mám jedinou drobnou výtku k dataci Bílkova přestupu do Církve československé (husitské), který novější literatura z církevní proveniencí již přesně datuje na únor 1921, zatímco bedekr vychází ze staršího literárního pramene.

Celá kniha je prostoupena bohatým obrazovým materiálem, na přebalu pak poutníky jistě potěší plánek obou podlaží chýnovské „chaloupky“. Takže nezbývá nežli se vydat na pouť do Chýnova a průvodce, který vyšel v české i anglické verzi, si určitě přibalte sebou.

Martin Jindra

Několik poznámek ...

Dokončení ze str. 1

bez rozdílu, zda jsme duchovní či laici. Máme tyto dary mezi sebou rozpoznávat a jimi sloužit k slávě Boží a užitku lidí.

Buďme u patriarchy vděční za skromnost, pracovitost, vzdělanost, za kultivovanou reprezentaci církve v ekumenických a veřejných vystoupeních a především za lásku k Bohu a naší církvi ve snaze uchovat odkaz otců zakladatelů v jejich úsilí umět oslovit současného člověka poselstvím Evangelia.

Stávajícímu i nastávajícímu bratru patriarchovi (věřím, že bude z vůle Boží) a celé své církvi vyprošuji Boží požehnání v darech živé víry a pokoje pána Ježíše Krista.

Jana Špaková

U TEBE JE PRAMEN ŽIVOTA
SETKÁNÍ MLADÝCH ŽALM 36:10
CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ A JEJICH PŘÁTEL
workshopy, divadlo, koncert, zajímavé osobnosti, aktuální témata, přátelství a nová inspirace, osobní výzvy, duchovní posílení, osvěžení, povzbuzení, narozeninová párty
HRADEC KRÁLOVÉ
25.-27. ZÁŘÍ 2020
„NEVYSYCHEJ“
PRAMEN
 WWW.SETKANI-CCSH.CZ
 @SETKANIMLADYCHCCSH
 MLÁDEŽ ČČSH

Pozdravy z festivalu Prague Pride

Pokračování ze str. 1
 věnuje dokument Welcome to Chechnya. (Záměrně nehovořím o zemích kulturně vzdálenějších, kde je realita ještě horší. Vycházím z modlitby za sbratření všeho Slovanskva, která je k nalezení ve staré Farské liturgii. Takže si říkám, že aspoň dění v Rusku nás jako ČČSH zajímat může.) Před Bohem se budou ze svých skutků zodpovídat i polští politici za podněcování nenávisti a zatýkání aktivistů za lidská práva, či maďarští představitelé za schválení článku 33 nedávno vydaného zákona, který zakazuje formální změnu pohlaví transgender lidem. Když už jmenuji duhové hříchy států visegrádské 4, zmíním i nepřátelský postoj tradičně smýšlejících slovenských duchovních, který přispívá k neštěstí, sebevraždě a duchovní krizi LGBT osob, jak na to trvale upozorňuje bratislavská farářka Anna Polcková.

Rok 2020 po mnoha stránkách připomíná spíš scénář katastrofického filmu. Výše uvedené informace patrně nepotřeboval číst nikdo z vás, přece se vás netýkají, jsou kontroverzní a navíc... Jako by už svět okolo nekrvácel dost. Dejme tomu, že už jste si předchozí text přečetli. Ztotožníme-li Krista s trpícím služebníkem u proroka Izajáše, dozvíme se, že „Byl trápen a pokoril se, ústa neotevřel; jako beránek

vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel“ (Iz 53,7). Kristus za nás v určité fázi svého vykupitelského díla před nespravedlností mlčel, my už tudíž nemusíme.

Bylo by fěr, abychom se jako jednotlivci (v rámci teoreticky možného zázraku i jako církev) otevřeně postavili na stranu lidí, kteří spolu chtějí žít v zodpovědném a láskyplném svazku, pronásledovaných LGBT lidí ve světě.

Je mi jasné, že přes veškerou proklamovanou úctu k vědecké pravdě i lidským právům nám závazná tradice nedovoluje začít oddávat homosexuální páry, umožňuje nám se ale vyjádřit. Je homosexuální partnerství bezhříšné v souladu s Božím plánem? Pokud tomu věříme, postavme se za to. Světít homosexuály na kněze není nic liberálního, běžná praxe napříč církevními dějinami. Jak víme, dělají to i katolíci, kteří všechno schovají pod celibát. Sice tvrdíme, že LGBT osoby přijímáme natolik, že jim umožňujeme aktivní službu v církvi, ale nedovolujeme jim už sdílet faru se svými partnery = rodinou. Pak tu vládne dvojí metr a evidentně s tímto faktem = faráři žijícími i soukromý život, nejsme vyrovnání.

Asi se bojíme pohoršit veřejnost, nebo jsme převážně z generace, která se ještě učila, že homosexua-

lita je úchylná nemoc a pokud by se o ní mělo hovořit, tak pouze polohlasně s červenajícími se tvářemi v neslušných vtipcích a plamenných kázáních o Sodomě. Jenže zeměkoule se točí a točí... a lidstvo řeší nové a nové závažnější otázky, kolegové z exaktních i humanitních věd pracují dnem i nocí. Pohled na homosexualitu není jednotný, avšak převládá názor, že je to přirozená, evolučně obhajitelná záležitost.

Je mi jasné, že po zveřejnění tohoto textu nastoupí garda samozvaných písmáků a začnou po mě pálit útržky ze Starého zákona. Předem upozorňuji, že zde nehodlám polemizovat s Božím slovem. Jsem vyznání československého husitského a beru Písmo vážně, nikoliv doslova. Navíc, jako apologetka v plenkách mohu namítnout, že mi nemáte co říkat, protože nedodržíte kašrut a nařízení apoštola Pavla.

Paradoxní je, že zatímco česká společnost je v otázce práv LGBT menšiny převážně přijímající, mnohé církve nemají načatou ani základní „gay otázku“ z celého LGBT balíčku ... a transgender, nonbinární a jiní sourozenci se nás radši bojí. Bojí se přijít do kostela, abychom je neodsoudili, protože už vůbec nevíme, kdo jsou a nechápeme, o co jim jde.

Ať si žijí, jak chtějí, ale mně se

neukazují. To je převládající pokrytecký postoj minulého tisíciletí.

Zkuste se vžít do role takového člověka a představit si, že svého manžela/manželku nesmíte nikomu představit, ani o něm/ní hovořit v práci. „Jaký jsi měl víkend, my byli se ženou na chatě. A ty?“

„No, ehm já...“ Způsobujeme normálním lidem zbytečný stres. A co teprve profese (třeba farářů), kterým se obvykle vidí až do kuchyně?

Nemilý pozdrav. Když mně svědomí jinak nedalo. Nedávno si totiž církev připomínala ženu, po které se jmenuji. Terezii Benediktu od Kříže, fenomenoložku Edith Steinovou, chcete-li. Je to osoba, která mě v různých okamžicích života inspiruje. Období, ve kterém žila, znám od dětství z vyprávění přeživší prababičky. Edith Steinová byla Židovka uprostřed německé společnosti a církve, jejíž mnozí příslušníci mlčeli k nevině protizidovské rétorice a ujišťovali se tím, že nejsou antisemité, protože mají židovské sousedy a nakupují v židovských obchodech (jen ať si ti Židé slaví svoje svátky, divně se modlí, ale hlavně ať se na to jako slušný křesťan nemusím koukat), později mlčeli k drobným protiži-

dovským zákonům, protože nastala atmosféra strachu... a když vzplálo peklo na zemi, jehož součástí byl holocaust, bylo už příliš pozdě na to cokoliv říct. Edith Steinová roku 1942 zahynula v plynové komoře. V 90. letech byla prohlášena za patronku Evropy. Věřím, že nejdůležitější funkce patronů Evropy je být naším mementem.

Na závěr bych chtěla poděkovat vám všem, kteří se nad závažnými tématy dneška zamýšlíte z hlediska své víry. Vím, že vás rozhodně není málo. Možná dospíváte k jiným názorům i východiskům, jste lidé jiných zkušeností nežli já. Možná se potkáme na podzimní teologické konferenci v Krči a názory si vyměníme. Těším se.

Děkuji všem kolegům z fakulty i církve, kteří podporují a duchovně pečují o znevýhodněné lidi. Stáváte se hlasem těch, jejichž vlastní volání ostatní neslyší. Jak víme z vlastní historie, volání a zpěv, pochází-li od srdce vášnivých husitů, může dokonce zahnat nepřítel na útek. Díky.

Terezie Benedikta Remencová
 Bohoslovka a senátorka
 HTF UK
 NO Havlíčkův Brod

Zprávy

100 let

Brněnská diecéze Církve čs. husitské zve na:

Vikariální konferenci

10. 9. 2020

NO Brno-Řečkovice / Vážného 6, Brno

9:00 Pobožnost

Vratislav Marša, farář v Brně-Maloměřicích

9:30 Panelová diskuse

Budoucí patriarcha - plány a vize

Tomáš Butta, patriarcha / Lukáš Bujna, farář v Sokolově / moderuje Juraj Dovala

11:00 Vikariální a diecézní záležitosti

12:00 Společné občerstvení

www.ccsghbrno.cz

Generální synoda duchovních

Na čtvrtek 3. září 2020 od 10 hodin je do Husova sboru a budovy ústředí CČSH v Praze 6-Dejvicích svolána generální synoda duchovních. Program bude v tomto roce volby patriarchy a 100. výročí církve soustředěn především na téma volby patriarchy. Podmínky setkání budou v souvislosti s pandemií Covid 19 aktualizovány dle opatření ministerstva zdravotnictví platných v době konání synody. **red**

Slavnostní setkání k 100. výročí Církve československé husitské

Slavnostní setkání k 100. výročí Církve československé husitské se uskuteční dne 15. září 2020 v Husově sboru CČSH v Praze 6-Dejvicích (Wuchterlova 5) od 18

hodin. Na programu bude uvedení renovovaných varhan, představení výstavy „Sbory Církve československé husitské – architektonické dědictví našich regionů“, prezentace jubilejní publikace „Biografický slovník CČSH“, předání pamětních medailí, pozdravy hostů a hudební vystoupení souboru Musica Bohemica pod vedením Jaroslava Krčka. Jste srdečně zváni! Více informací naleznete na webových stránkách naší církve. **red**

Nabídka

kostelních lavic a oltáře

NO Horní Počernice nabízí kostelní lavice a oltář (5 ks lavic, rozměry 2,60 x 80 a oltář, rozměry 75x180). Pro informace kontaktujte: Eva Cudlínová 702 039 910. **EC**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Následování

Co máme dělat, chceme-li následovat Pána Ježíše? Zjistíte to, když do textu doplníte chybějící dvojice písmen. Jsou v nápovědě, ovšem v přeházeném pořadí.

K.. C..E ..T ZA M..U ZA..I S.. SE.. VE..I S..J ..Ī
A N..LE..J M..

Nápověda:

ÁS, PŘ, ZM, KŘ, HC, NE, ÁM, VŮ, JÍ, NO, DU, BE, DO

(Řešení z minulého čísla: Mesiaš.)

Jana Krajčířiková

Zemřela sestra Libuše Zítková NO CČSH v Litoměřicích oznamuje, že 15. 8. zemřela ve věku 95 let sestra emeritní farářka Libuše Zítková. Pohřební shromáždění se uskutečnilo 25. srpna v Mírovém kostele CČSH v Lovosicích. **red**

Představení Vítí Marčička v Brně-Maloměřicích

12. 10. v 18 hodin ve Sboru Páně, Vážného 6, Brno - Maloměřice:

O holčičce, která se ještě nenarodila Smrt jako téma pohádky? Ano! V podání charismatického herce Vítí Marčička je příběh, který nám tlumočí poselství, že smrt není koncem, nýbrž začátkem. Je to příběh naplněný niterností, intimitou a laskavostí. Na svém webu o této pohádce, která je původně určena dětem, ale ještě naléhavěji promlouvá k dospělým, píše, že je vhodná pro všechny, kteří se nebáli narodit, a teď mají strach z umírání. Místa ve sboru je možno si rezervovat na tel. 776 032 149 či e-mailem vem@seznam.cz. **red**

Dny evropského dědictví v Liberci

Dne 12. září zveme na společný program Církve československé husitské a Českobratrské církve evangelické v rámci akce „Dny evropského dědictví“:

10 hodin – fara CČSH, nám. Českých bratří: Milan Svoboda, TU Liberec: „Liberec bez evangelického kostela“. Otevření výstavy fotografií F. Eichlera.

14 hodin – Sbor ČCE, Masarykova tř. 454: varhanní koncert, hraje Anna Pospíšilová

- výstava 100 let ČCE v Liberci **sk**

HOST NA FAŘE v Liberci

25. září v 17 hodin:

20. večer talk show „Host na faře“: „Afrika, splněné sny“. Hostem je František Eichler.

Vernisáž výstavy fotografií F. Eichlera.

Moderuje: Stanislav Kubín, hudební spolupráce V. Hejnicová & spol. Mediální partner: Kalendář Liberecká, sponzor projektu: Nadace Kde domov můj, vstupné 80 Kč. **sk**

Komunikace ve společnosti a církvi, možnosti a úskalí

Teologická konference „Komunikace ve společnosti a církvi, možnosti a úskalí“, která se měla původně uskutečnit začátkem května, bude realizována 29. září. Místo setkání: Wuchterlova 5, Praha 6 Dejvice, Komenského sál. Přihlášení na adrese: tomas.novak@ccsh.cz. **red**

SoulFly 2020 letos již podesáté

Zveme vás na letošní jubilejní ročník festivalu původní autorské tvorby SoulFly 2020, který proběhne i letos převážně na půdě hodonínské náboženské obce naší církve a v blízkém okolí. Součástí festivalu jsou již tradičně bohoslužby, které slouží znovuzvolený brněnský biskup Juraj Jordán Dovala.

Hodonín 25. září - 4. října. **red**

A hvězdy padaly...

Možná jste už také viděli padat hvězdu. Ale viděli jste ji zblízka? To asi těžko. My ano! Tedy – děti letošního letního tábora „Vápenná 2020“. Dokonce s ní mluvily a nakonec jí pomohly zpátky na oblohu, aby tam nechyběla. Jak to děti udělaly, nemůžeme prozradit. Je to tajemství našich táborů.:-) Kromě toho děti pomohly najít i Nejvyššímu Hvězdáři jeho hvězdu, a tak mu vrátily radost do života.

Mimochodem, vy máte svoji hvězdu? Jestliže ano, tak ji dobře opatrujte a hýčkejte, aby se vám neztratila nebo nezhasla smutkem. Pokud jste ji ještě nenalezli, hledejte. Na každého jeho hvězda čeká.

Přeji vám, za všechny děti a celý tým Vápenné, ať vám vaše hvězda září i do dalších dní a naplní srdce nejen svým světlem, ale zejména radostí. Požehnané dny s Pánem, kterému děkujeme za všechna obdarování, zejména za krásnou chalupu ve Vernířovicích, v podhůří Jeseníků, kde se letošní tábor uskutečnil. Tak zase za rok na shledanou. **iv**

P. S. Celý letošní příběh je na: www.ccsgh-pv.cz

Z ekumeny

VÁCLAV NECKÁŘ S KAPELOU BACILY VYSTOUPÍ V PRAZE V RÁMCI MODLITBY ZA DOMOV

Legenda českého popu Václava Neckáře, kapela Bacily a chlapecký pěvecký sbor Pueri gaudetes budou hlavními hosty letošní Modlitby za domov. 14. ročník tohoto kulturně duchovního setkání pro celou rodinu má téma Žít ve společném domě. Modlitba za domov se bude konat v den státního svátku 28. října 2020 při příležitosti připomínky Dne vzniku samostatného Československa a 350 let, které v tomto roce uplynou od úmrtí pedagoga, biskupa, filosofa a spisovatele J. A. Komenského. Místem setkání bude Husův sbor v Praze ve Vršovicích Církve československé husitské a Vršovické divadlo MANA. Hlavní program, koncert v komponovaném pořadí se zajímavými hosty, začne od 15 hodin. Pořadem budou provázet herečka, zpěvačka a moderátorka Michaela Dolinová a farář David Frýdl. Hosty budou farářka Martina Viktorie Kopecká, herec Lukáš Jurek, pedagog, kmenolog a kazatel Jan Hábl a nemocniční kaplan a kněz Marek Drábek...

V rámci doprovodného programu od 14,30 hodin bude připravena dílna pro děti a rodiče, od 17 hodin se bude konat beseda s hosty Modlitby za domov. Od 18 hodin uvede vršovické divadlo MANA divadelní hru Země česká, domov můj? o lidech, pro které pojmy vlast a čest nebyly pouhými slovy. Součástí Modlitby za domov je také výtvarná soutěžní přehlídka pro děti a mládež. Nejlepší výtvarné práce budou vystaveny v Husově sboru ve Vršovicích od 28. října do 8. listopadu 2020. Další podrobnosti k programu naleznete na webové stránce www.modlitbazadomov.cz.

Z webových stránek ekumenické rady církvi vybrala redakce

Autor kresby: Tomáš Altman

